

כנסת ישראל. דִּמְאָן דִּירִית לָהּ, וְזָכִי לָהּ, זָכִי לְעֶשֶׂר סְפִירָן
 בְּלֹא פְרוּדָא, עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע וּמִי שִׁיּוּרֵשׁ וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת מֵרֵכֶבֶה אֵלֶיהָ, הוּא
 זוֹכֵה לְשִׁלְמוֹת הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלֹא פִירוּד כֻּלָּל, כִּי הִנֵּה הַסְפִירוֹת הֵם עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע וּמִשׁוּם
 כִּךְ אֵין הַמַּלְכוּת נִפְרֶדֶת מִשָּׂאֵר הַסְפִירוֹת כֻּלָּל, וּמִשׁוּם כִּךְ מִי שֶׁהוּא זוֹכֵה בְּמַלְכוּת הוּא זוֹכֵה
 לְכָל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דִּיאִי הָווּ יִרְתִּין לְמַלְכוּתָא יְחִידָאָהּ, הָווּ
 תִּשַׁע בְּפְרוּדָא מְנָהּ, בְּגִין דְּלִית תַּמָּן פְּרוּדָא, אָמַר בְּעַל
 סֵפֶר יְצִירָה עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע כִּי אִם הֵם הִיוּ יוֹרְשִׁים רַק אֶת הַמַּלְכוּת
 הַיְחִידִית אִזּוּ הִיוּ שָׂאֵר תִּשַׁע הַסְפִירוֹת בְּפִירוּד מִמֶּנָּה, וּמֵאַחַר שֶׁאֵין בְּסְפִירוֹת פִּירוּד כֻּלָּל, אִזּוּ
 לִכְן אָמַר בְּעַל סֵפֶר הַיְצִירָה שֶׁהֵם עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע[רפח] וּלְכֵן הֵם זוֹכִים לְכָל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת.

עֶשֶׂר סְפִירוֹת וְלֹא אֶחָד עֶשֶׂר שְׂאוֹר הֵא"ס בְּמִנְיָנָם

וְאִי תִימָא דְסְלִיקַת לְעֵילָא מְעֶשֶׂר וְאִם תֵּאמַר שֶׁהִנְשֵׁמָה עוֹלָה
 וְנִכְלַלֶּת מֵעַל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁהוּא בְּאוֹר הֵא"ס הַמְתִּיחַד בַּהּ. שְׂמָא מְפָרֵשׁ
 יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, הָא עֶשֶׂר, יו"ד דְּמַתִּיחַד בָּהּ, וְלֹא
 סְלִיק לְעֵילָא מְעֶשֶׂר אֲלֵא וְדֵאִי אֵין הַדְּבַר כֵּן, כִּי הִנֵּה אִפִּילוּ שֵׁם מ"ה הַמְפּוֹרֵשׁ
 יֵשׁ בּוֹ רַק י' אוֹתוֹת וְאֵין בּוֹ שׁוּם אוֹת הַמּוֹרָה עַל הֵא"ס וְהוּא מַחֲמַת גּוֹדֵל הָעֵלְמוֹתוֹ, וְלִכְן י"ס
 הַמְתִּיחַדוֹת בְּנִשְׁמָה וְנִכְלַלוֹת בַּהּ, הֵם אֵינָן עוֹלוֹת לְיוֹתֵר מֵעֶשֶׂר, מֵאַחַר שֶׁהֵא"ס אֵינּוּ נִכְלָל

אֹר הַרֶשֶׁב"י

[רפח] כְּדֵאִיתָא בְּסֵפֶר יְצִירָה עֶשֶׂר סְפִירוֹת
 בְּלִימָה עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע עֶשֶׂר וְלֹא אֶחָד עֶשֶׂרָה.
 דְּהֵינּוּ שְׂאֵם מוֹנִים כְּתַר לֹא מוֹנִים גַּם דַּעַת וְכֵן
 לַהֲפֹךְ בְּכַדִּי שְׂלֵא יִהְיוּ אֶחָד עֶשֶׂרָה, וְכֵן אֵין
 לְמִנּוֹת אֶת הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלֹא כְּתַר וְדַעַת
 בְּכַדִּי שְׂלֵא יִהְיוּ תִשַׁע.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לַע"נ ר' בן ציון אבא-שאול בן בניה זצוק"ל

במנין זה. **וּבְגִין דָּא י', וְלֹא י"א** ומשום כך נאמר בספר יצירה עשר ולא אחד עשרה כי אין הא"ס במנין כלל.

בנים אתם לה' אלוכיכם ומתחברים בקדושה

אָבֶל מֵאֵן דְּמַחְבֵּר יו"ד, דְּאִיְהִי אוֹת בְּרִית, בְּשִׁפְחָה.
וּמִטְרוֹנִיתָא פְּלִילָא מִי', בְּשֵׁד דְּעֵבוּדָה זָרָה
סָמְא"ל אֶתְדִן בְּגִיהֶנֶם וכן מה שאמרנו שאפשר להחזיר את היצר הרע אל

הקדושה בסוד שד יהודי הוא דווקא ביצר הרע, אמנם בגוי שהוא מצד הקלי' הטמאה אי אפשר להחזירו כלל אל הקדושה, [רפ] ומשום כך מי שמחבר את אות י' דיסוד בבת אל נכר,

שבזה הוא חושב להחזיר לקדושה דמלכות הכלולה מ"ס את שד העבודה זרה דבת אל נכר, הוא נידון בגיהנם (רמ"ק).

דְּמֵאֵן דְּיִרִית בְּרֵתָא דְּמִלְפָּא מְלָכוּת,
לָא זָכִי לָהּ, אֶלָּא בְּרָא דְּמִלְפָּא, דְּאֶתְקָרִי (שמות ד) בְּנֵי
בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל כי הנה מי שירש את בת המלך שהיא השכינה, אין מי שיזכה לה

אלא רק בני המלך ז"א שהם ישראל בסוד 'בני בכורי ישראל', **דְּמִסְטָרָא דָּא**
אֶתְקָרִיאֵוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כי מצד זה נקראו

ישראל בנים לקב"ה ז"א אביהם, **הָדָא הוּא דְּכֶתִיב, (דברים יד) בְּנֵים**
אֶתֶם לַיְי' אֱלֹהֵיכֶם כי זהו מש"כ בפסוק 'בנים אתם לה' אלהיכם'.

אור הרשב"י

[רפ] דהיינו דווקא בלא גיור.

הלימוד היומני

לע"נ ר' בן ציון אבא-שאוּל בן בניה זצוק"ל

סוד גלות השכינה ועונש המחלל את המלכות

וּמַלְכוּת דָּא דִּאֲצִילוּת, וְאִית לְקַבְּלָהּ מַלְכוּת דְּבִרְיָאָה,
וְאִיהִי מַלְכוּת לְמַלְאָכִים דְּבִרְיָאָה וְהִנֵּה זֹה הַמַּלְכוּת

שזוכים לה הצדיקים בעלי סתרי תורה היא מלכות דאצילות, וכנגדה יש מלכות דבריאה
שהיא סוד המלכות למלאכים ולנשמות דבריאה. וְאִיהִי נְעֵרָה

דְּמִטְרוֹנִיתָא, מְשֻׁמָּא דִּילָהּ, וְאִיהִי דִּיּוֹקְנָא דְּגְבִירָתָא
דִּילָהּ, כְּלוּלָהּ מְעֻשְׂרָה וְזוּ הַמַּלְכוּת דְּבִרְיָאָה הִיא בְּסוּד נְעֵרָה לְמַלְכָּה הַמַּלְכוּת

דאצילות, כי היא המשמשת שלה ע"י שהיא מלבשת על ז"ת דילה, והיא כדיוקן גבירתה
המלכות דאצילות הכלולה מי"ס. הֵאִי בְּחוּבֵין דְּיִשְׂרָאֵל, יְכִילַת

לְאַתְחַלְלָא בֵּין אוֹמִין דְּעֵלְמָא וְזוּ הַמַּלְכוּת דְּבִרְיָאָה הִיא יְכוּלָּה לְהַתְחַלֵּל
לְבִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם ע"י עוונותיהם של ישראל, והוא סוד גלות השכינה שכביכול היא יורדת

לבריאה ששם היא מתחללת בחיצונים ששם (רמ"ק). אֲבָל מַלְכוּת דִּאֲצִילוּת
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עָלָהּ אֶתְמַר (ישעיה מב) אֲנִי יְהוָה הוּא

שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִתִּי לְפִסְיִלִים אַמְנַם עַל
בחינת מלכות דאצילות היא דבוקה תמיד עם ז"א בעלה בלא פירוד, בסוד 'אני ה' הוא שמי

וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, דהיינו שאין הקב"ה נותן את שמו שהיא המלכות
להתחלל בין הפסילים דקלי', לָא יְהִיב לָהּ לְמַאן דְּמַחְלֵל שִׁבְתוֹת

וַיָּמִים טוֹבִים וּמִשׁוּם כֵּךְ הִיא גַם לֹא שׁוֹרָה עַל הַמַּחְלֵלִים שְׁבִתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים,
אֲלֵא לְמַאן דְּאִיהוּ בְּרָא דְּמַלְכָּא, וְנָטִיר אוֹרְיִיתָא

וּפְקוּדֵין, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ דְּמֵאֲרִיהּ אֵלֵא ה' אַחֲרוֹנָה דְּמַלְכוּת שׁוֹרָה

הלימוד היומני

לע"נ ר' בן ציון אבא-שאול בן בניה זצוק"ל

רק על בני המלך ו' דז"א, שהם שומרים את התורה ומצוותיה ביראה די' דאבא ובאהבה דה' דאמא לקונם ובזה שורה עליהם שם הוי"ה הכולל י"ס, וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, אֲלֵא כִּבְנֵי דְאִיהוּ מְחֻיָּב לְמַעַבְדַּי צוּוּיָהּ דְאָבוּי כִּי הִנֵּה הֵם אֵינֵם עוֹבְדִים אֶת קוֹנֵם כַּעֲבַד הַעוֹבֵד עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס שְׂהוּא לֹא עוֹבֵד מִירֵאָה וְאִהְבָּה, אֲלֵא הֵם עוֹבְדִים אֶת קוֹנֵם כִּבְנֵי הַמְּחֻיָּב לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹן אֲבוּי שְׂהוּא עוֹבְדֵהוּ מִירֵאָה וְאִהְבָּה, דְּעֵלְיָהּ אֶתְמַר (שמות כ) כִּבְדֵּךְ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. אֶת אָבִיךָ דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֶת אִמְךָ דָּא שְׂכִינְתָּא כִּי בִזָּה נֹאמֵר 'כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאִמְךָ', דְּהֵינְנוּ שְׂאֲבִיךָ הוּא הַקַּב"ה ז"א, וְאִמְךָ הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂאוֹתָם הוּא עוֹבֵד מִירֵאָה וְאִהְבָּה דִּי"ה דֹאו"א. וְעַם כָּל דָּא, מֵאֵן דְּמַחְלִיל נַעֲרָה דְּמַלְפָּא, אֶתְחַשֵּׁיב לִיָּהּ כְּאֵלוּ מְחַלְלֵי מִטְרוֹנִיתָא דִּילְיָהּ וְהֵגֵם שְׂאִמְרֵנוּ שְׂאִין הַמְּלָכוֹת דְּאֲצִילוֹת שׂוֹרָה עַל עוֹבְרֵי הַעֲבִירָה, אֵין הַכוּוּנָה שְׂלֹא מַגִּיעַ אֵלֶיהָ פֶּגֶם מִכָּךְ, כִּי בְּאִמְתָּ מִי שְׂמַחְלֵל אֶת הַמְּלָכוֹת דְּבִרְיָאָה, נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵילוּ הוּא מַחְלֵל וּפּוֹגֵם בְּמַלְכוֹת דְּאֲצִילוֹת, וְהוּא מֵאַחַר שְׂהַבְרִיָּאָה הִיא כִּסָּא לְאֲצִילוֹת וּלְכֵן אִם יֵשׁ פֶּגֶם בְּכִסָּא בְּהַכְרַח שִׁישׁ בַּחֲזִינַת פֶּגֶם לְמַלְכוֹת דְּאֲצִילוֹת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל כִּסָּא דְּבִרְיָאָה.

המלכות שולטת ומתפשטת בכולם

וְרַבָּנָן, כָּל שְׂדֵינֵי לֹאוּ אֵינְוֵן שְׂקוּלִין, וְלֹא כָּל עֲבָדֵינֵי דְשְׂכִינְתָּא וְאִמְרַ עוֹד הַרְע"מ לְרַשְׁב"י וְחִבְרִיו, הִנֵּה אֵין כָּל הַשְּׂדִים

שווים, וכמו שלא כל עבדי השכינה שהם מחנות מטטרו"ן שווים אחד לשני, דְּכִתְיָב בְּיָהּ, (תהלים קג) וּמַלְכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֵית לָהּ כְּמָה נַעֲרוֹת הַלִּימוּד

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לע"נ ר' בן ציון אבא-שאול בן בניה זצוק"ל